

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 29 maj 2008

Nr 343—350

INNEHÅLL

Nr		Sidan
343	Lag om ändring av lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation	913
344	Lag om ändring av 6 § i lagen angående rättighet att idka näring	917
345	Lag om ändring av 13 a § i handelsregisterlagen	918
346	Lag om ändring av miljöskyddslagen	919
347	Lag om ändring av marktäktslagen	923
348	Lag om ändring av 9 § i räddningslagen	925
349	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om behörighet vid placering av statliga enheter och funktioner	926
350	Justitieministeriets förordning om minsta antalet medlemmar i valmansföreningar i vissa kommuner vid 2008 års kommunalval	928

Nr 343

Lag

om ändring av lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation

Given i Helsingfors den 23 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 juni 2004 om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004) 8 § 3 mom., 19 § 2 och 3 mom., 35 § 1, 3 och 4 mom. samt 36 § 1 mom., av dem 36 § 1 mom. sådant det lyder i lag 599/2005, samt
fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 198/2006, nya 14 a- och 14 b-punkter, till lagen nya 14 a—14 c §, till 19 § ett nytt 2 mom., varvid de ändrade 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., till 31 § ett nytt 2 mom. samt till 36 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 599/2005, ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

14 a) *tjänsteföretag* företag enligt 2 § 19 punkten i kommunikationsmarknadslagen,

14 b) *Internettelefontjänst* en tjänst som ett teleföretag tillhandahåller och som ända till slutkunderna baserar sig på Internetprotokoll och möjliggör samtal,

8 §

Allmänna bestämmelser om behandlingen

Behandling enligt detta kapitel är tillåten endast i den omfattning som behandlingens ändamål kräver och behandlingen får inte begränsa skyddet av konfidentiella meddelanden eller integritetsskyddet mer än nödvändigt. Identifieringsuppgifter får endast utlämnas till den som har rätt att behandla uppgifterna i förekommande fall. Efter be-

RP 158/2007
KoUB 6/2008
RSv 43/2008

Europa parlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG (32006L0024); EGT nr L 105, 13.4.2006, s. 54

handlingen ska meddelandena och identifieringsuppgifterna förstöras eller göras sådana att de inte kan förknippas med abonnenten eller användaren, om inte något annat bestäms i lag.

14 a §

Skyldighet att lagra uppgifter för myndigheternas behov

Utan hinder av vad som i detta kapitel bestäms om behandling av identifieringsuppgifter, ska ett tjänsteföretag som är skyldigt att göra televerksamhetsanmälan, på de villkor som anges nedan, se till att de uppgifter som nämns i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikations-tjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG lagras i tolv månader från det datum kommunikationen ägde rum. Uppgifterna får bara användas för att undersöka, utreda och lagföra brott som avses i 5 a kap. 3 § 1 mom. i tvångsmedelslagen (450/1987).

Lagringsskyldigheten gäller uppgifter i anslutning till

1) sådana telefonitjänster eller tilläggs-tjänster i fasta nät eller sådana telefonitjänster, tilläggstjänster, textmeddelandetjänster, EMS-tjänster eller multimedietjänster i mobiltelenät som tillhandahålls av ett tjänsteföretag,

2) Internetåtkomsttjänster som tillhandahålls av ett tjänsteföretag,

3) elektroniska posttjänster som tillhandahålls av ett tjänsteföretag,

4) Internettelefontjänster som tillhandahålls av ett tjänsteföretag,

5) samtal som har kopplats men som inte besvarats eller samtal som har förhindrats till följd av en driftsåtgärd i nätet.

Lagringsskyldigheten gäller inte innehållet i meddelandena eller identifieringsuppgifter som samlats vid bläddring av webbsidor.

För lagringsskyldighet krävs att uppgifterna är tillgängliga och har genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av tjänsteföretagets allmänt tillgängliga kommunikationstjänster med stöd av detta kapitel eller personuppgiftslagen.

De uppgifter som omfattas av skyldigheten att lagra uppgifter kan definieras närmare genom förordning av statsrådet.

Kommunikationsverket utfärdar föreskrifter om de tekniska detaljerna kring de uppgifter som omfattas av lagringsskyldigheten.

14 b §

Skyldigheter och förfaringssätt vid behandling av uppgifter som lagras för myndigheternas behov

Ett tjänsteföretag som är skyldigt att lagra uppgifter ska innan lagringsskyldigheten fullgörs förhandla om genomförandet av lagringen med inrikesministeriet i syfte att säkerställa att uppgifterna lagras enligt myndigheternas behov. Tjänsteföretaget ska besluta om det tekniska genomförandet, om parterna inte når enighet i frågan. Genomförandet ska vara kostnadseffektivt och ta hänsyn till behoven inom tjänsteföretagets rörelse, systemens tekniska egenskaper och den myndighets behov som står för lagringskostnaderna. Det bör undvikas att flera tjänsteföretag lagrar samma uppgifter. De uppgifter som lagras ska utan onödigt dröjsmål kunna lämnas till de myndigheter som har rätt att få uppgifterna. Ett tjänsteföretag som är skyldigt att lagra uppgifter ska vid behov sörja för fullgörandet av skyldigheten i samråd med ett nätföretag, så att även de tillgängliga uppgifter enligt 14 a § som nätföretaget behandlar för tillhandahållande av tjänsteföretagets tjänster lagras. Ett tjänsteföretag som är skyldigt att lagra uppgifter ska se till att abonnenten har tillgång till information om att uppgifter lagras och om syftet med lagringen.

På ersättning för de kostnader som orsakas av lagringsskyldigheten och av motsvarande beredskap tillämpas 98 § i kommunikationsmarknadslagen. I 4 kap. 4 b och 4 c § i tvångsmedelslagen föreskrivs om föreläggande att säkra data för utredningen av ett brott som undersöks.

Närmare bestämmelser om hur skyldigheten att lagra uppgifter ska genomföras får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Kommunikationsverket kan utfärda närmare föreskrifter om hur lagringsskyldigheten ska genomföras tekniskt.

14 c §

Statistikföring av användningen av uppgifter som lagras för myndigheternas behov

Inrikesministeriet ska varje år lämna Europeiska gemenskapernas kommission statistik över utnyttjande av de uppgifter som lagras med stöd av denna lag. Av statistiken ska framgå

- 1) de fall där uppgifter som lagrats har skickats till myndigheter,
- 2) de fall där en myndighets begäran om uppgifter som lagrats inte kunde tillgodoses,
- 3) uppgift om den tid som gått från det att uppgifterna lagrades till det att myndigheten begärde att uppgifterna överförs.

Inrikesministeriet ska särskilt beakta de statistikuppgifter som avses i 1 mom. i de berättelser om användningen av teleövervakning och teleavlyssning som ministeriet med stöd av polislagen (493/1995), tvångsmedelslagen eller någon annan lag ska avge till riksdagens justitieombudsman.

19 §

Skyldighet att handha dataskyddet

Den skyldighet att handha dataskyddet för tjänster som föreskrivs i 1 mom. gäller också i 14 a § avsedd behandling av uppgifter som behövs för fullgörandet av lagringsskyldigheten. Ett tjänsteföretag ska dessutom utse de personer som har rätt att behandla uppgifter som lagras.

Ett teleföretag och den som tillhandahåller mervärdestjänster är gentemot abonnenterna och användarna ansvariga för det dataskydd som avses i 1 och 2 mom. också i fråga om sådan tredje part som helt eller delvis utför nättjänsten, kommunikationstjänsten, lagringen av uppgifter eller mervärdestjänsten. Ansvaret gäller en sammanslutningsabonnent i fråga om den behandling av användarnas identifierings- och lokaliseringssuppgifter som utförs av tredje part.

Kommunikationsverket kan ge ett teleföretag närmare föreskrifter om ovan i 1—3 mom. avsett dataskydd för tjänster eller lagring av uppgifter.

31 §

Kommunikationsverkets uppgifter

När Kommunikationsverket bereder föreskrifter som utfärdas med stöd av denna lag ska verket höra och samarbeta med kommunikationsministeriet.

35 §

Utlämnande av uppgifter till myndigheter som mottar nödmeddelanden

Ett teleföretag är skyldigt att till en nödcentral, sjöräddningscentral, sjöräddningsundercentral och polisen för behandling lämna ut

1) identifierings- och lokaliseringssuppgifter om den anslutning och den terminalutrustning från vilken nödmeddelandet har sänts, samt uppgifter om anslutningens abonnent, användare och installeringsadress, samt

2) identifierings- och lokaliseringssuppgifter som anger läget för den terminalutrustning och anslutning som innehas av den användare som är föremål för nödmeddelandet, om den myndighet som mottagit nödmeddelandet har grundad anledning att anta att användaren befinner sig i uppenbar nöd eller i omedelbar fara.

Den som tillhandahåller mervärdestjänster har rätt att lämna ut de uppgifter som avses i 1 mom. till en nödcentral, sjöräddningscentral, sjöräddningsundercentral och polisen.

Teleföretagen ska utan dröjsmål till en nödcentral, sjöräddningscentral, sjöräddningsundercentral och polisen anmäla sådana fel och störningar i kommunikationsnätet, nättjänsterna och kommunikationstjänsterna som är av betydelse för förmedlingen av nödsamtal.

36 §

Rätt för vissa andra myndigheter att få uppgifter

I fråga om myndigheternas rätt att få identifieringssuppgifter för att förhindra, avslöja

eller utreda brott bestäms i polislagen, gränsbevakningslagen (578/2005), lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet (579/2005), tullagen (1466/1994) och tvångsmedelslagen.

Endast de myndigheter som med stöd av lag har rätt att få uppgifter av ett tjänsteföretag kan av tjänsteföretagen få sådana uppgifter som ska lagras med stöd av 14 a §.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2008.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Tjänsteföretagen ska senast från den 15 mars 2009 lagra uppgifter om elektroniska posttjänster och Internettelefonitjänster med stöd av denna lag.

Helsingfors den 23 maj 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

Nr 344

L a g**om ändring av 6 § i lagen angående rättighet att idka näring**

Given i Helsingfors den 23 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 september 1919 angående rättighet att idka näring (122/1919) 6 § 3 mom., sådant det lyder i lag 228/1993, som följer:

6 §

Näringsidkaren ska ha en företrädare som har rätt att ta emot stämningar och andra delgivningar på näringsidkarens vägnar. Företrädaren ska ha hemvist i Finland. Om näringsidkaren är en utländsk sammanslutning eller stiftelse som har bildats enligt lagstiftningen i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har sin stadgeenliga hemort, sin centralförvaltning eller sin huvudsakliga verksamhetsort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska företrädaren vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Den som är omyndig eller försatt i konkurs kan inte vara företrädare. En fysisk

person som är bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och en finsk sammanslutning eller stiftelse som har en i ett register över sammanslutningar eller stiftelser antecknad firmatecknare eller någon annan företrädare som är bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, behöver dock inte utse en särskild företrädare. Företrädaren ska anmälas för anteckning i handelsregistret. Utan hinder av vad som föreskrivs någon annanstans i lag anses stämning och annan delgivning ha tillställts näringsidkaren när den har delgetts företrädaren.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2008.

Helsingfors den 23 maj 2008

Republikens President**TARJA HALONEN**Arbetsminister *Tarja Cronberg*

Nr 345

L a g

om ändring av 13 a § i handelsregisterlagen

Given i Helsingfors den 23 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelsregisterlagen av den 2 februari 1979 (129/1979) 13 a § 1 mom. 7 punkten,
sådan den lyder i lag 1716/1995, som följer:

13 a §

I grundanmälan om en utländsk näringsidkarens filial skall nämnas

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2008.

7) personuppgifterna för filialens företrädare.

Helsingfors den 23 maj 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister *Tarja Cronberg*

Nr 346

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

Given i Helsingfors den 23 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) 42 § 3 mom. och 116 § 2 mom. 5 punkten, av dem 116 § 2 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 137/2006, samt
fogas till lagen en ny 45 a §, till 64 §, sådan den lyder i lag 252/2005, ett nytt 4 moment och till lagen nya 103 a och 103 b § som följer:

42 §

Förutsättningarna för beviljande av tillstånd

En verksamhetsutövare som återvinner eller som behandlar avfall ska dessutom ställa en med beaktande av verksamhetens omfattning och natur samt de villkor som meddelas i fråga om verksamheten tillräcklig säkerhet eller föreslå andra motsvarande arrangemang för att tillse en behörig avfallshantering. Den som utövar annan verksamhet än avstjäpningsplatsverksamhet eller återvinning eller behandling av problemavfall behöver inte avkrävas säkerhet eller motsvarande arrangemang, om utövaren är tillräckligt solvent och annars kan ordna behörig avfallshantering eller om återvinnings- eller behandlingsverksamheten bedrivs i liten skala. Den som driver en deponi för utvinningsavfall ska ställa säkerhet, om en sådan inte med beaktande av avfallets mängd eller beskaffenhet är onödig.

RP 34/2008
 MiUB 3/2008
 RSv 47/2008

Närmare bestämmelser om säkerhet eller annat motsvarande arrangemang utfärdas genom förordning av statsrådet.

45 a §

Villkor om utvinningsavfall

I ett miljötillstånd för gruvdrift, verksamhet som är jämförbar med gruvdrift, anrikningsanläggning, stenbrott, annan stenbrytning, stenkrossning och torvutvinning ska det dessutom meddelas nödvändiga villkor om det avfall som uppkommer vid lösgörande av organiska eller oorganiska substanser som förekommer naturligt i berggrunden eller i marken eller vid lagring, anrikning eller annan förädling av dessa (*utvinningsavfall*) samt villkor om planen för hantering av utvinningsavfall inom verksamheten och iakttagandet av planen.

I ett tillstånd för ett område som används för deponering av utvinningsavfall (*deponi för utvinningsavfall*) ska det dessutom meddelas nödvändiga villkor om anläggandet, skötseln, stängningen och eftervården av deponin samt villkor om en intern räddningsplan för deponin för utvinningsavfall, om deponin kan medföra allvarlig fara för människors hälsa, egendom eller miljön på grund av felaktig verksamhet eller deponins strukturella stabilitet eller på grund av problemavfall eller hälso- och miljöfarliga kemikalier som deponerats där (*deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka*). Vid definitionen av en deponi för utvinningsavfall beaktas den risk som deponin medför, ursprunget och beskaffenheten av det utvinningsavfall som deponeras och deponeringstiden. Närmare bestämmelser om definitionen av deponier för utvinningsavfall och bedömning av den risk för storolycka som en deponi medför utfärdas genom förordning av statsrådet.

64 §

Behandling av anmälningar

— — — — —
Ett beslut som meddelas med anledning av en anmälan ska förenas med behövliga föreskrifter om en plan för hantering av utvinningsavfall och iakttagande av planen.

103 a §

Plan för hantering av utvinningsavfall

För sådan gruvdrift, verksamhet som förbereder eller är jämförbar med gruvdrift, anrikningsanläggning, stenbrott, annan stenbrytning, stenkrossning eller torvutvinning som förutsätter miljötillstånd eller anmälan enligt 61 § och där det uppkommer utvinningsavfall ska det utarbetas en plan för hantering av utvinningsavfall. En sådan plan behövs dock inte om stenbrytningen eller stenkrossningen är knuten till mark- och vattenbyggnad.

Planen för hantering av utvinningsavfall ska utarbetas så att uppkomsten av utvinningsavfall förebyggs och dess skadlighet minskas samt återvinning och säker behandling av avfallet främjas. I planen för hantering av utvinningsavfall ska det redogöras för områdets miljö, utvinningsavfallet, återvinningen av utvinningsavfallet, deponierna för utvinningsavfallet, miljöpåverkan, åtgärder för att förebygga förorening av miljön, kontroll av verksamheten och åtgärder när verksamheten läggs ned. Närmare bestämmelser om planens mål och innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

Verksamhetsutövaren ska utvärdera och vid behov justera planen för hantering av utvinningsavfall minst vart femte år och underrätta tillsynsmyndigheten om detta.

Planen för hantering av utvinningsavfall ska ändras, om utvinningsavfallets mängd eller beskaffenhet eller arrangemangen för behandling eller återvinning av avfallet ändras avsevärt. I detta fall ska miljötillståndet ändras så som föreskrivs i 58 § eller det beslut som meddelats med anledning av anmälan justeras. Om verksamheten ändras väsentligt tillämpas dock 28 § 3 mom.

103 b §

Deponier för utvinningsavfall som medför risk för storolycka

Verksamhetsutövaren för en deponi för utvinningsavfall ska känna till den risk för storolycka som deponin medför och sörja för planeringen, anläggandet, skötseln, stängningen och eftervården av deponin så att storolyckor avvärs.

För en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka ska det utarbetas en handling över säkerhetsprinciperna samt tas i bruk ett säkerhetsledningssystem och en intern räddningsplan. Den risk för storolycka som deponin medför ska beaktas när dessa utarbetas. I den interna räddningsplanen ska de åtgärder anges med vilka verkningarna av en eventuell olycka avvärs, de negativa konsekvenserna minimeras och undanröjandet av spåren efter en olycka förbereds samt de åt-

gärder som behövs för att varna befolkningen och underrätta myndigheter. I räddningsplanen ska redogöras för handlingen över säkerhetsprinciperna och säkerhetsledningssystemet. Planen ska utvärderas och vid behov justeras minst vart tredje år och tillsynsmyndigheterna ska underrättas om detta. Närmare bestämmelser om handlingen över säkerhetsprinciperna, säkerhetsledningssystemet samt om den interna räddningsplanen och hur planen ska lämnas till tillsynsmyndigheterna utfärdas genom förordning av statsrådet.

Verksamhetsutövaren ska bland sina anställda utse en ansvarig person, som ska se till att verksamheten vid deponin för utvinningsavfall stämmer överens med handlingen över säkerhetsprinciperna, säkerhetsledningssystemet och den interna räddningsplanen.

Verksamhetsutövaren ska ge de personer och sammanslutningar som kan beröras av en storolycka vid deponin för utvinningsavfall information om säkerhetsåtgärderna för avvärijande av risken för storolycka. Uppgifterna om säkerhetsåtgärder ska uppdateras minst vart tredje år, och om betydande ändringar ska informeras. Närmare bestämmelser om informationsskyldigheten utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelserna i 1—4 mom. tillämpas inte, om kraven i 30—32 § i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005) tillämpas på en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka.

116 §

Straffbestämmelser

Den som på något annat sätt än vad som avses i 1 mom. uppsåtligt eller av oaktsamhet

5) bryter mot ett förbud som avses i 7—9 § eller mot en förordning som har utfärdats med stöd av 2 kap., åsidosätter en skyldighet som följer av 75, 76, 90, 103, 103 a, 103 b eller 104 § eller bryter mot villkoren i ett beslut som miljöministeriet meddelat med stöd av 111 §,

skall, om strängare straff för gärningen inte föreskrivs på något annat ställe i lag, för brott mot miljöskyddslagen dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2008.

Denna lag tillämpas inte, om deponin för utvinningsavfall har stängts lagenligt innan denna lag träder i kraft.

Denna lag tillämpas inte, om avfall inte har mottagits på deponin för utvinningsavfall efter den 30 april 2006, om i tillståndet för deponin har föreskrivits om stängning eller om en ansökan om detta har gjorts senast vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet och deponin faktiskt stängs senast den 31 december 2010. På deponier för utvinningsavfall som medför risk för storolycka tillämpas dock 103 b § 1 mom. efter att denna lag har trätt i kraft.

Verksamhetsutövaren ska utvärdera och vid behov justera uppgifterna om hanteringen av utvinningsavfall från en sådan verksamhet som avses i 103 a § och som inletts innan denna lag har trätt i kraft. Verksamhetsutövaren ska underrätta tillsynsmyndigheten om detta senast den 30 april 2009. Om ett tillstånd för eller en anmälan om verksamheten inte omfattar motsvarande uppgifter som de som föreskrivs angående innehållet i planen för hantering av utvinningsavfall och om verksamheten inte motsvarar kraven på planen, ska miljötillståndet för verksamheten ändras eller det beslut som meddelats med anledning av anmälan justeras.

På en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka och som har beviljats miljötillstånd eller motsvarande tillstånd innan denna lag har trätt i kraft tillämpas 103 b § 2—5 mom. från den 1 maj 2012. Verksamhetsutövaren ska senast den 30 april 2011 ansöka om att den interna räddningsplanen ska tas in i deponins miljötillstånd. Om miljötillstånd för väsentlig ändring av verksamheten dock söks före detta datum, tillämpas denna lag vid tillståndsprövningen.

På en deponi för utvinningsavfall som har beviljats miljötillstånd eller motsvarande tillstånd innan denna lag har trätt i kraft tillämpas 42 § 3 mom. från den 1 maj 2014. En

redogörelse för säkerhetens tillräcklighet ska tillställas tillsynsmyndigheten senast den 30 april 2013. För att komplettera säkerheten ska miljötillståndet vid behov ändras. Om miljötillstånd för väsentlig ändring av verksamhe-

ten dock söks före detta datum, tillämpas denna lag vid tillståndsprövningen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 maj 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Nr 347

L a g**om ändring av marktäktslagen**

Given i Helsingfors den 23 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till marktäktslagen av den 24 juli 1981 (555/1981) nya 5 a och 16 b § som följer:

5 a §

Plan för hantering av utvinningsavfall

Den som ansöker om tillstånd ska som en del av täktplanen utarbeta en plan för hantering av utvinningsavfall, om det vid tagandet av substanser eller vid lagringen eller förädlingen av dem uppkommer sådant utvinningsavfall som avses i 45 a § 1 mom. i miljöskyddslagen (86/2000). Om en täktplan inte behövs enligt 5 § 1 mom., ska den som ansöker om tillstånd lägga fram en separat plan för hantering av utvinningsavfall.

Planen för hantering av utvinningsavfall ska utarbetas så att uppkomsten av utvinningsavfall förebyggs och dess skadlighet minskas samt återvinning och säker behandling av avfallet främjas. I planen för hantering av utvinningsavfall ska det redogöras för områdets miljö, utvinningsavfallet, platsen för återvinning och behandling av utvinningsavfallet, miljöpåverkan, åtgärder för att förebygga förorening av miljön, kontroll av verksamheten och åtgärder när verksamheten

läggs ned. Närmare bestämmelser om planens mål och innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. tillämpas dock inte om täktverksamheten kräver miljötillstånd enligt miljöskyddslagen.

16 b §

Ändringar i hanteringen av utvinningsavfall

Tillståndshavaren ska utvärdera och vid behov justera planen för hantering av utvinningsavfall minst vart femte år och underrätta tillsynsmyndigheten om detta.

Planen för hantering av utvinningsavfall ska ändras, om utvinningsavfallets mängd eller beskaffenhet eller arrangemangen för behandling eller återvinning av avfallet ändras avsevärt. I detta fall ska tillståndet eller täktplanen ändras så som föreskrivs i 16 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2008.

Tillståndshavaren ska utvärdera och vid behov justera uppgifterna om hanteringen av

RP 34/2008
MiUB 3/2008
RSv 47/2008

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG (32006L0021); EGT nr L 102, 11.4.2006, s.15

utvinningsavfall som uppkommer vid sådan täktverksamhet som inletts innan denna lag har trätt i kraft. Tillståndshavaren ska underätta tillsynsmyndigheten om detta senast den 30 april 2009. Om tillståndet till täktverksamhet inte omfattar motsvarande uppgifter som de som föreskrivs angående innehållet i pla-

nen för hantering av utvinningsavfall och om verksamheten inte motsvarar kraven på denna plan, ska tillståndet ändras.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 maj 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Nr 348

L a g**om ändring av 9 § i räddningslagen**

Given i Helsingfors den 23 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i räddningslagen av den 13 juni 2003 (468/2003) 9 § 2 mom. som följer:

9 §

Planeringsskyldighet

För de områden där det finns en kärnanläggning som avses i 3 § 1 mom 5 punkten i kärnenergilagen (990/1987), en produktionsanläggning som medför risk för storolycka och som avses i 15 § i förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier (59/1999) eller en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka och som avses i 45 a § 2 mom. i miljöskyddslagen (86/2000) ska det lokala räddningsväsendet i samråd med verksamhetsutövaren i fråga göra upp en räddnings-

plan för en eventuell olycka i anläggningen. När planen görs upp ska de invånare som riskerar att utsättas för fara höras, information ges om planen och samarbete bedrivs i tillräcklig grad med myndigheterna i berörda och angränsande områden.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2008.

På en deponi för utvinningsavfall som har beviljats miljötillstånd eller motsvarande tillstånd innan lagen har trätt i kraft tillämpas denna lag från den 1 maj 2012.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 maj 2008

Republikens President**TARJA HALONEN**Miljöminister *Paula Lehtomäki*

RP 34/2008
MiUB 3/2008
RSv 47/2008

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG (32006L0021); EGT nr L 102, 11.4.2006, s. 15

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om behörighet vid placering av statliga enheter och funktioner

Given i Helsingfors den 22 maj 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *upphävs* i statsrådets förordning av den 27 juni 2002 om behörighet vid placering av statliga enheter och funktioner (567/2002) 5 § samt *ändras* 1, 3, 4, 6 och 7 § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om förfarandet vid beredningen av sådana beslut som avses i 1 § i lagen om behörighet vid placering av statliga enheter och funktioner (362/2002).

Vederbörande ministerium ska alltid utreda möjligheterna att placera statens centralförvaltningsenheter eller statliga funktioner som sköts på riksnivå eller centraliserat, i andra delar av landet, i stället för i huvudstadsregionen när

- 1) en ny enhet inrättas eller funktion skapas,
- 2) existerande verksamhet utvidgas väsentligt, eller
- 3) existerande verksamhet omorganiseras på ett betydelsefullt sätt.

Vid placering av enheter och funktioner ska befintliga kompetens- och verksamhetskoncentrationer eller sådana som håller på att utvecklas tas i beaktande.

Det förfarande som föreskrivs i denna förordning tillämpas också när regionala och lokala statliga enheter och funktioner som är belägna utanför huvudstadsregionen dras in eller skärs ned.

3 §

Uppgifterna för koordineringsgruppen för regionalisering

Koordineringsgruppen för regionalisering har till uppgift att

1) föra en förteckning över de anmälningar från ministerierna som avses i 4 §,

2) besluta om godkännande av det förslag som ministeriet har lagt fram med stöd av 6 § 5 mom.,

3) i enlighet med 7 § ge ett utlåtande om de placeringsutredningar och indragnings- eller nedskärningsplaner som avses i 6 §, samt

4) ta initiativ till utvecklandet och genomförandet av en strategi för omplacering av statens enheter och funktioner.

Koordineringsgruppen för regionalisering ska med jämna mellanrum begära förslag av förbunden på landskapsnivå om placering av statliga enheter och funktioner i landskapen.

4 §

Anmälan om att ett ärende har blivit anhängigt

Ministeriet ska anmäla till koordineringsgruppen för regionalisering när ett ärende som avses i 1 § blir anhängigt vid ministeriet eller hos en myndighet som är underställd ministeriet. De central- eller regionalförvaltningsmyndigheter som är underställda ministeriet ska till vederbörande ministerium lämna nödvändiga uppgifter för avfattandet av en anmälan samt för avgörandet av om ministeriet ska besluta att förbehålla sig beslutanderätten i enlighet med 3 § 2 mom. i lagen om behörighet vid placering av statliga enheter och funktioner.

Anmälan ska göras omedelbart när ministeriet eller en myndighet som är underställd ministeriet har beslutat att påbörja beredningen av en sådan åtgärd som avses i 1 §.

Anmälan görs på en elektronisk blankett enligt formulär som har fastställts av finansministeriet.

6 §

Beredningen av ärendet

Ministeriet ska göra en placeringsutredning i de fall som avses i 1 § 2 mom. och lämna sitt förslag till placeringsort som grundar sig på utredningen till koordineringsgruppen för regionalisering. I placeringsutredningen ska ingå en jämförelse av alternativen till placeringsort för funktionen eller enheten så att jämförelsen omfattar minst två orter utanför huvudstadsregionen. Vid valet av de orter som ska tas med i jämförelsen ska beaktas de förslag enligt 3 § 2 mom. till placering av statliga funktioner och enheter i landskapen som utarbetats av förbunden på landskapsnivå.

Ministeriet ska i de fall som avses i 1 § 4 mom. lämna indragnings- eller nedskärningsplanerna till koordineringsgruppen för regionalisering.

Placeringsutredningen och indragnings- eller nedskärningsplanerna ska innehålla uppgifter om förslagets verksamhetsmässiga, ekonomiska och regionala verkningar samt verkningar i fråga om personal.

Myndigheter som lyder under ett ministerium ska lämna ministeriet de uppgifter som behövs för de placeringsutredningar och indragnings- eller nedskärningsplaner som avses i 1 och 2 mom.

Placeringsutredningen behöver av särskilda skäl inte upprättas och indragnings-

eller nedskärningsplanerna behöver inte lämnas till koordineringsgruppen för regionalisering, om ministeriet har lagt fram ett förslag för koordineringsgruppen för regionalisering och gruppen har godkänt förslaget.

7 §

Remissförfarande

Innan ett beslut fattas ska ministeriet få ett utlåtande av koordineringsgruppen för regionalisering om det förslag till placeringsort som utarbetats enligt placeringsutredningen eller om indragnings- eller nedskärningsplanerna. Innan ministeriet begär ett utlåtande av koordineringsgruppen ska de kommuner höras som har varit med i jämförelsen av alternativ till placeringsort enligt 6 § 1 mom.

Om koordineringsgruppen för regionalisering anser att ministeriets förslag till placeringsort som baserar sig på placeringsutredningen inte motsvarar målen enligt 2 § i lagen om behörighet vid placering av statliga enheter och funktioner, eller att den föreslagna indragnings- eller nedskärningsplanen inte är ändamålsenlig med tanke på ordnandet av regionala eller lokala tjänster som staten tillhandahåller, kan koordineringsgruppen för regionalisering rekommendera att ärendet överförs för avgörande till statsrådets allmänna sammanträde.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2008.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 maj 2008

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Lagstifningsråd *Terhi Lehtonen*

Nr 350

Justitieministeriets förordning**om minsta antalet medlemmar i valmansföreningar i vissa kommuner vid 2008 års kommunalval**

Given i Helsingfors den 21 maj 2008

I enlighet med justitieministeriets beslut föreskrivs med stöd av 150 § 1 mom. vallagen av den 2 oktober 1998 (714/1998):

1 §

I följande kommuner får vid 2008 års kommunalval en valmansförening bildas av nedannämnda minsta antal röstberättigade medlemmar av kommunen:

1) Minst tre röstberättigade medlemmar av kommunen:

Gustavs, Karlö, Lestijärvi, Luhanka och Suomenniemi.

2) Minst fem röstberättigade medlemmar av kommunen:

Artsjö, Halsua, Kaskö, Kiikoinen, Kivijärvi, Kuhmalahti, Merijärvi, Oripää, Pelkosenniemi, Piippola, Pukkila, Savukoski, Utsjoki och Ylämaa.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2008 och gäller till den 31 oktober 2008.

Helsingfors den 21 maj 2008

Justitieminister *Tuija Brax*

Konsultativ tjänsteman Jussi Aaltonen